

Svetenski dom

Str. 20.

U Ljubljani, sreda, 27. januarja 1937

Leto II.

Skel odbora pomorskih strokovnjakov v Londonu:

Nadzorstvo nad španskimi obalami - brez Rusije

London, 27. jan. o. Sinoč so se sestali pomorski strokovnjaki štirih držav in so razpravljali o nadzorništvu španskih pristanišč in obal. Spoznali so se, da bodo to nadzorstvo izvajale angleške, francoske, nemške in italijanske bojne ladje. Pa pa so se pojavile ključne teme načelne spoznave: nekatere težave. Vsi strokovnjaki so bili edini v tem, da sovjetske Rusije ne bi pritegnili k izvajaju nadzorstvu. To zaradi tega, ker nima sovjetska Rusija nobenega brodovja izven svojih voda. Anglija noče, da bi se prekrišlo načelo, po katerem sovjetsko bojno brodovje ne sme iz Črmege morja. Sploh ni navzočnost ruskega brodovja Angliji nikjer v evropskih vodah zaželenja. Rusija je proti temu protestirala, tako da je svet strokovnjakov moral skleniti, da bo to vprašanje predložil nekaterim strokovnjakom za mednarodno pravo. Druga težava pa je bila v tem, kdo bo plačal stroške za kontrolo. Nazadnje so se sporazumeli, da bo pač morala vsaka država nositi stroške sama. Ladje bi križarile v razdalji 10 milij od španske obale, to je 5 milij izven obalnih voda, v ka-

terih ima pravico izvrševati nadzorstveno službo in ladje ustavljal sami španska vlada.

Odbor za nevmešavanje

London, 27. januarja. AA. (Havas.) Ožji odbor za nevmešavanje se sestane v četrtek ob 11. Seji bo predsedoval lord Plymouth. Razpravljali bodo o poročilu vojaških in pomorskih strokovnjakov glede nadzorstva nad pošiljanjem vojnega gradiva in prostovoljcev v Španijo. Zadovoljiva odgovora Nemčije in Italije bosta odstranila, kakor upajo v angleških diplomatskih krogih, zadnje ovire za uspešno delo londonskega odbora. Ni izključeno, da bota to teden določili tudi dan, ko naj stopi v veljavo načrt o nadzorstvu.

Iz Španije

Madrid, 26. jan. AA. Havas: Civilni guverner Madrida je objavil, da se bo od 1. februarja hrana izdajala samo na živežne karte, ki jih bo izdajal odbor z obrambo mesta.

Včeraj je požar zajel poslopje telefonske cen-

trale v Madridu. Poslopje še gori. Vladne baterije so bombardirale Oviedo, zlasti katedralo, tovarno orožja Lavega in severno železniško postajo.

Barcelona, 26. jan. AA. Havas: Pravosodni minister Oliver Garcia, je v svojem govoru rekel, da si mora Španija ustvariti narodno armado. Rekel je, da je bil zmeraj antimilitarist vendar pa meni, da se bo Španija ohranila pred tujino kot demokratska država le tedaj, če si osnuje močno narodno vojsko.

V Barceloni so zopet odredili številne aretacije opozicionalcev. Boje se, da bodo vsi aretirani ustreženi. Obtožujejo jih, sodelovanja v organizaciji, ki je skušala olajšati izkrcanje nacionalnih čet v Kataloniji.

Salamanca, 26. jan. AA. Havas: Nacionalistično uradno poročilo pravi, da na odsekih 5. in 8. divizije ni bilo važnejših dogodkov. Sovražnik je hotel napasti na odsek pri Aranjuezu, vendar pa smo ga odbili in mu prizadejali velike izgube. Pri Granadi so nacionalisti napredovali za 15 km. Zavzeli so nekaj vasi.

Številke . . .

Po poročilih ameriškega statističnega urada je prizadetih po povodnji do zdaj 750.000 ljudi. Od tega jih je 230.000 iz mesta Louisville. Denarna škoda znača po približni ceni 700 milijonov dolarjev. Pod vodo je 2896 kv. metrov ozemlja. Zlasti so prizadeta mesta Cincinnati, Pittsburgh ter Louisville. V dolnjem teku Mississippi z vso nagnico ojačujejo jezove, v zgornjem teku pa jih predirajo, da bi voda čim hitreje odtekla. Zbornica je odobrila kredit 790 milijonov dolarjev za pomoc ponosrecem.

Anglija in Italija o naši pogodbi z Bolgarijo

London, 27. januarja. Znani angleški časnikar in priatelj balkanskih narodov prof. Seton Watson je imel na londonski radijski postaji »London Regional« predavanje o jugoslovansko-bolgarski zvezi. Orisal je razmerje med Jugoslavijo in Bolgarijo pred podpisom tega pakta in izrazil upanje, da se bodo s tem paktom spravile s sveta vse prejšnje razprtije med Belgradom in Sofijo. Čeprav je Balkanska zveza, ki so jo leta 1934 podpisale Jugoslavija, Romunija in Grčija, Bolgarijo izključila, je pokojni kralj Aleksander poznaš, da je za Jugoslavijo tudi v bodoče kar največjega pomena vprašanje priateljskega razmerja s sosednjo Bolgarijo, česar narod je bil vzliv političnim razprtijam med obema državama zmerom priatelji na-

sproti Jugoslaviji. Komaj nekaj tednov pred svojo smrto, je pokojni kralj Aleksander I. Zedinitelj storil pomemben obisk pri kralju Borisu v Sofiji in srečal pri bolgarskem vladarju popolno razumevanje za jugoslovansko prizadevanje po zbljanju z Bolgarijo. Tragični marseški atentat ni končal vzajemnega prizadevanja, da se doseže to zbljanje. Na obih straneh se je v tej smeri dan za dnevnemu čutito stremljenje, ki so ga najbolj poudarili medsebojni obiski jugoslovenskih in bolgarskih politikov, cerkevni dostojanstvenikov, časnikarjev in izletnikov.

Londonski večerniki, zlasti »Times«, »Daily Telegraph« in »Yorkshire Post« prinašajo v svojih današnjih številkah poročilo svojih belgrajskih in dunajskih dopisnikov, ki poudarjajo pomen jugoslovansko-bolgarskega pakta v velikansko navdušenje, ki ga je zbulil v Belgradu prihod predsednika bolgarske vlade. »Kjub hudem mrazu«, pravi »Daily Telegraph«, je 10.000 ljudi navdušeno pozdravljalo prihod bolgarskega ministrskega predsednika v Belgrad. Postaja, vse belgrajске ulice in javna poslopja so bila okrašena z jugoslovanskimi in bolgarskimi zastavami. Srečanje med obema strinjam priateljima dr. Stojadinovićem in dr. Kjosevanom je bilo zelo iskreno.

Na koncu poroča list, kako je Nj. kr. Vis. knez namestnik Pavle sprejet g. Kjosevanova v avdijencu in kako je njemu na čast priedril dr. Stojadinović v slavnostno večerjo.

Dunajski dopisnik »Times« tudi piše o ponenu jugoslovansko-bolgarskega pakta in o končni likvidaciji vseh dosedanjih težkoč med Belgradom in Sofijo in končuje s poročilo z besedami: Bolgarske ljudske množice so si kar najiskrenje žezele, da pride do sporazuma z Jugoslavijo. Za Jugoslavijo pa pomeni jugoslovansko-bolgarski paket uspeh v zunanjih politiki.

Rim, 27. januarja. Rimski listi prinašajo poročila o podpisu pakta med Jugoslavijo in Bolgarijo, o sprejetju bolgarskih gostov, o podpisu pogodbe, o avdijenci in slavnostni večeri, z gorivom. Nekateri listi objavljajo tudi besedilo pakta.

»Gloria d'Italia« prinaša članek svojega dopisnika iz Belgrada o ponenu podpisa pakta med Jugoslavijo in Bolgarijo. Članek priobčuje zdovodno razmerje med obema državama in prihaja do sklepa, da pomeni nova pogodba korst za obe državi. Zbljanje je bilo olajšano z mr. osterimi sorodnostmi med obema narodoma, zato je naravnno, da bodo novi politični odnosi rodili tudi intenzivnejše gospodarsko razmerje.

Začran mednarodnega političnega položaja, pravi članek dalje, pa pomeni ta pakt odstranitev pomembnega vzroka nemirov ne samo na Balkanu, temveč za vso Evropo. Obe državi sta pri sklenitvi tega pakta pokazali voljo, da bosta vodili politiko, ki najbolje ustreza njunim koristim.

Berlin, 27. januarja. AA. DNB: »Diplomatiche Korrespondenz« piše, da je podpis pogodbe med Jugoslavijo in Bolgarijo pokazal, kako se v težkih primerih odstranjuje napetost in nasprotnost med dvema državama. Kar ne bi bilo mogoče doseči s kolektivno pogodbo, to se je doseglo z direktnim sporazumom. Podčrtati moralo, da drugi partnerji balkanskega sporazuma niso odpovedali svoje soglasnosti. Pristali so na neposredni sporazum, ki ga je izbrala Jugoslavija. Mogoče bo ta primer iniciativno deloval tudi na druge države.

Stanje sv. očeta

Vatikan, 27. jan. o. Zdravniško poročilo ob pol. 9. zjutraj se glasi: Sv. oče je noč prebil dobro, njegovo stanje se ni spremenilo.

Včeraj je sv. oče sprejel v avdijenci tudi novoča belgrajskega nadškofa mgr. dr. Uječia.

Vesti 27. januarja

Angleški kralj je sprejel svojega rimskega poslanika Erica Drummonda v daljšo avdijenco.

Turčija bo povečala bojno mornarico in sicer za 14 enot. Ladje bodo izdelale nemške ladje.

3 letnico poljsko-nemškega prijateljstva so obhajali predvčerajnjem. Nemški in poljski listi pišejo, da je treba to prijateljstvo pripisovati Hitlerju in Pilsudskemu, ki sta bila oba velika državnika.

Za poveljnika sovjetske vojske na Zapadu je imenovan general Zagurski, ki je doslej poveljeval na Daljnem vzhodu. Njegovo imenovanje kaže, da hočejo Sovjeti imeti na Zahodu, zlasti v Ukrajini mejo v drobirih rokah. Zagurski je eden najboljših mlajših sovjetskih generalov.

Za predsednika japonsko-nemške zveze so včeraj enoglasno izvolili admirala Foersterja.

Uradni jezik v Aleksandretti bo turščina, tako da se sporazumela turški zunanjini minister ter francoski delegat v Zenevi.

Zaušnice med senatorji so padale včeraj v Belgiji pri razpravi, ki se je nanašala na degradacijo polkovnika Digneronja, ki so ga degradirali zaradi njegovih zvez z Rexom. Liberalni senator Dementis je udaril rexista Degrunnea, ker je ta očital vojnemu ministru, da ne plaska govoru tako odličnega vojaka, kakor je Digneron.

Stavka holandskih pristaniških delavcev se je končala po nalogu strokovnih organizacij, ki so delavcem naročile, naj ne poslušajo agitacije inzemskih izvajavcev.

Upor v prisilnih delavnic v Marsicelle je bil včeraj, ko se je 20 kaznencev uprla, začelo svoje spalnico ter ušlo.

Prijateljstvo med Jugoslavijo in Bolgarijo pozdravljajo tudi romunski, madžarski, italijanski in nemški listi.

24.000 delavcev je zbolelo za gripo v Varšavi, kjer je bilo včeraj 23 stopinj pod ničlo.

Protifrancoske demonstracije so bile včeraj v Oranu, in sicer so protestirali Arabci proti temu, da bodo same nekateri prebivalci Alžira deležni francoskega državljanstva in pravie. Ranjenih je bilo 10 policistov in 20 demonstrantov.

Pri tiraniji na levici ali na desnici bo zmeraj nastopala Anglija. Zato se mora Anglija oboroževati, da lahko prepreči nemški napad. Tako je izjavil včeraj v angleški zbornici bivši predsednik vlade Churchill.

Z nemško-italijanskim odgovorom glede Spanije so zadovoljni ne le v Londonu, marveč tudi v francoskih krogih. Francoska vlada je minenja, da zdaj ni nobene ovire več, da se izvede nagla in uspešna akcija.

Negu protestira pri ZN zoper sklep švicarske vlade, ki je priznala italijansko nadoblast v Abesiniji. Usoda njegovega protesta bo najbrž prav tak, kakršno so bili deležni vse njegovi koraki pri tej čoljubni ustanovi za varstvo tistih, ki se ne morejo sami varovati.

V ameriški avtomobilski stavki je posredoval minister za delo, gdje Perkinsa. Uspeh je, da sta delo ustavili še dve avtomobili.

Novo policijsko ustanovo je dobila sicer ne policijska Francija. To bo urad za zveze med francosko policijo, med tako zanimiv drugim uradom vojnega ministra, ki vrši špijonažno službo, ter med poročevalskim oddelkom zunanjega ministra.

Ogenj v gledališču je izbruhnil v Cremoni bližu Milana. Poslopje je docela uničeno in znaša škoda tri milijone lir.

Angleško posiljo za Francijo je že skoraj sklenjeno. Anglija bo dala Franciji kredit v znesku 50 milijonov funтов, to je 12 in pol milijard dinarjev.

Demonstracije proti sporazumu med Turčijo in Francijo so bile včeraj v nekaterih mestih po Siriji, zlasti v Damasku in v Aleppu.

Japonski vojaški krogi nasprotujejo temu, da bi general Ugaki sestavil novo vlado. Zato se poslaganja za sestavo nove vlade vrše zelo počasno.

Anglija dobi regentski svet, to pa zaradi tega, ker sedanja prestolonaslednica Elizabeta še ni polnoletna.

Finančna pogajanja v Washingtonu, kjer se mudi angleški trgovinski minister Runciman, so svetovnega pomena, ker se razgovarjajo o denarju na vsem svetu.

Austrijsko-nemški trgovinski razgovori so se končali včeraj in bodo podpisani danes. Sinoč so ustavili še zaključno poročilo.

Pet milijonov dolarjev dobička je prinesel Chaplinov film »Moderni časici« in je zaradi tega najdobječanosnejši ameriški film v preteklem letu.

Vojvodu Windsorskemu so morali iz Anglike poslati njegovega konja. Konj je potoval po morju do Geneve, od tam pa po železnici. Vojvoda Windsorski je zamenjal angleško številko na svojem avtomobilu z avstrijsko, iz česar sklepajo njegovi obozvezlici, da bo dalj časa ostal v Avstriji.

Načelnik madžarskega generalnega štaba general Roeder je imel v Milanu razgovore z nekaterimi italijanskimi vicekomičnimi čestniki.

Proces v Moskvi - sama priznanja

voditelji delavske stranke POUM, v kateri prevladuje Trockisti. Strankino glasilo pa trdi, da je Trock mlajši prišel morda res v Španijo, da pa stranka za to ne ve. Te vesti najbolj odgovarjajo resnici, ker je v sedanji katalonski vladi pravosodni minister Nim, bivši dolgoletni tajnik Leva Trockega.

Velika električna centrala na Soči

Gorica, 27. jan. AA. (Stefani). Med Sv. Lucijo ob Soči in Doblerjem pri Kanalu grade veliko električno centralo, ki bo omogočala celotno uporabo vodnih sil Soče. Med drugimi bodo zgradiли 50 m visok jez. S tem bo ustavljeno umerino jezero ki bo dolgo 5 km. V njem bo lahko stalo dva milijona kubicnih metrov vode. Centrala bo proizvajala tok z napetostjo 8000 do 130.000 voltov. Gradnja bo stala 45 milijonov lir. Dela bodo trajala tri leta.

Proračun fin. ministrstva sprejet

Belgrad, 27. januarja m. Sinoč je bil pozno večer sprejet tudi v podrobnosti proračunski pravil finančnega ministrstva. Govorilo je več poslancev, med drugimi tudi slovenska poslanca, ki pripada JRZ, dr. Koce in dr. Semrov. Danes zaradi pravoslavnega praznika sv. Save finančni odbor Narodne skupščine ne bo delal in bo prihodnja seja finančnega odbora jutri dopoldne.

Belgrad, 27. jan. n. Povratek predsednika narodne skupščine Stevana Cirkla, ki se mudi na bolješkem dopustu v Dubrovniku, pričakujejo za soboto dopoldne.

Belgrad, 27. jan. m. Iz Bukarešte poročajo, da bo tam mesec maj Kongres trgovinskih zbornic držav Male zvez.

Popolna univerza - zahteva vse Slovenije

Uspela propagandna prireditev Akademske akcije

Ljubljana, 28. januarja.

Z namenom, da čimbori popularizira svoja stremljenja po izpopolnitvi Univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani, je priredila sinoči v dvorani Trgovskega doma »Akcija za izpopolnitve ljubljanske univerze« poseben propagandni večer, katerega se je poleg številnih akademikov udeležilo tudi lepo število vsečiliških profesorjev z rektorjem dr. Samcem na čelu ter številni drugi javni in kulturni delavci slovenske prestolnice.

Večer, ki se je spremenil v pravac propagandno zborovanje, je vodil predsednik Akcije cand. iur. Derkač, ki je v kratkih besedah podjasnil namen večera: doseči, da se toku goničnih sil akademske mladine pridružijo še drugi stanovi iz čimveč področja našega gospodarskega, kulturnega in sploh javnega življenja; da ta tok postane veletok skupnega hotenja po čimprejšnji uresničitvi naših opravičenih zahtev; uspešen korak k dosegbi tega cilja naj bi bila ta prireditev. Pred prehodom na dnevni red je predsednik g. Derkač prošil g. ing. Pešaniju, naj izpovedovor nekaj pozdravnih besed mesto obolelega dekana tehnične fakultete g. dr. Andreja Gosarja.

Trnjeva pot sedanjega teh. poslopja

Nato je govoril svetn. ing. Bevc, ki je orisal trnjeva pot, po kateri se je prišlo do poslopja, v katerem je dobila stredo sedanja tehnična fakulteta. To je bilo pred 17 leti; bila je nekako slična akcija, kakor je sedaj.

Začetkom avgusta 1920 je bil osnovan poseben gradbeni odbor. Bila je kmalu seja, na kateri je bilo sklenjeno odpeljati vsem vidnejšim osebam, predvsem onim, ki zastopajo gospodarske kroge, okrožnico, v kateri so opozorili, da za tekoče šolsko leto ni mogoče spraviti pod stredo tretjega letnika tehnične fakultete; v okrožnici je odbor nadalje apeliral, da je treba z zasebno inicijativnostjo postaviti tehnični fakulteti lastno stavbo. V okrožnici je odbor končno naslovilce prosil, naj posljejo svoje zastopnike v gradbeni odbor. Rezultat je bil odličen: skupina gospodov se je za stvar zavzela in jo tudi izvedla: takoj 17. 8. 1920 je bila že seja predstavnikov denarnih zavodov, ki so rade volje pristali na udeležbo pri tej akciji. Bilo je to v zadnjem trenutku; kajti kmalu nato so denarni zavodi že zarli svoje blagajne za udeležbo pri takih akcijah. Že na isti seji je bilo zagotovljeno 1.700.000 kron za gradnjo poslopja. Odbor je z delom hitel. Že 4. 9. 1920 je delo oddal neki tvořek — brez posebnega razpisa, samo da je šlo hitrej. Dne 10. 9. 1920 je bil načrt odobren kar na licu mesta. Napravil je načrt prof. Plečnik. Odbor je začel graditi kar na tujem svetu, ne da bi se prej z lastnikom sveta dogovoril. Lastnik je bil nemški viteški red, ki pa je bil tedaj pod sekvestrom. 30. 9. 1920 je znašala imovina gradbenega odbora 2.400.000 kron, delo je šlo naprej tudi čez zimo. 10. dec., torej tri meseca po začetku dela, so nastale prve težave radi sveta, ki pa je bil po poldružem letu plačan. Že januarja 1921 se je gradbeni odbor na zahtevo profesorjev pečal z vprašanjem razdelitve prostorov. Junija leta 1921 je bil odbor že v stiski. Tedaj mu je ljubljanska univerza ponudila 750.000 kron od nekega kredita, ki ji je preostalo, vendar so se pogajanja razbila. Primanjkljaj je dosegel 10. 9. 1921 in v pol milijona kron. Tedaj se je odbor spremenil v »Društvo za zgradbo tehničnih fakultet v Ljubljani služebnih poslopjih«. Ko je bilo društvo ustanovljeno, je dobilo na podlagi žira posojilo pri Mestni hranilnici v znesku 350.000 Din. Z velikim trudem smo potem dosegli, da nam je prosvetni minister iz državnega proračuna izposloval 350.000 Din, da smo jih vrnili Hranilnici. S tem je bilo društvo v glavnem rešeno dolgov ter je moglo dovršiti svoje delo.

Governik je poudaril, da je orisal zgodovino sedanjega tehničnega poslopja radi tega, da bi tudi sedanjih delavci šli energično na delo, kakor je bilo to pred leti.

Priznanje sedanjih vlad

Za g. ing. Pešanijem je pozdravil zborovalec rektor univerze g. dr. Maks Samec. Med drugim je dejal: »Ce stojim pod vti, ki sem jih nabral v Belgradu, vam moram povedati besede nekega gospoda v Belgradu, ki je na zelo, zelo visokem položaju. Dejal mi je: Veste, gospod rektor, vi Slovenci ste Angleži med Jugoslovani. Ste mirni, vztrajni, žilavi, se ne kregate preveč in zato se vam v Jugoslaviji najboljše godi.«

Tako mi je dejal ta gospod v Belgradu. Če pa gledam med našo akademsko mladino, moram reči, da nekaj te trdite res drži. Naša mladina se je našla brez ozira na svetovne nazore na skupini platformi, ki ima namen — zboljšanje razmer. Našla je mladina tudi pravo pot, s katero veže akademiske oblasti in mladino ista ideja in zato gremo od uspeha do uspeha. Če pogledamo, kaj je naša univerza v zadnjih letih veseloga doživelja, moramo biti popolnoma zadovoljni in mislim, da bo šlo tako tudi naprej. Želje, ki so momentano v diskusijski, so naleteli pri članah vlade na takoj veliko razumevanje, da ne morem drugače, kakor da na tem mestu izrečem javno zahvalo ministru za prosveto Stošoviću, posebno pa slovenski ministru dr. Korošcu in dr. Kreku, ki z vso vnojem zaledujeta in skribita za potrebe naše univerze. G. rektor je nato apeliral na akademike, naj delajo naprej po angleškem vzorcu: žilavo, vztrajno in složeno.

Obupnost razmer na tehniki

Sledilo je pet referatov, ki so nazorno dokazali na eni strani važnost ved, ki jih proučujejo na posameznih oddelkih tehnične fakultete, na drugi strani pa neizmerno mizerijo pa prostorih, ki vladajo na tehniki. Najprej je univ. prof. dr. Rebek nazorno oslikal pomen in važnost kemičnega instituta: njegova izvajanja so zbrana tudi v posebni brošuri, ki jo je izdala Akcija. Nato je podal svoja opazovanja s kemičnega instituta slušatelji tega instituta Boris Skapin. Na kratko je orisal razvoj naše kemične industrije ter poudaril možnost zaposlitve in nastavitev naših kemičnih inženirjev, nakar je s poraznim podatki predočil stanje, v katerem je sedaj institut. V knjižnici n. pr. so postopoma reducirali revije od 28 na 4 do 5, tako da morajo profesorji sami kupovati strokovne revije: prostori so izrabljeni do vsake pedi; laboratoriji niso več učilnice, marveč unicevalnice zdravja.

Vseč prof. ing. Pešani je nato govoril o važnosti rudarskega oddelka, ki je stisnjen v svoj čas nedovršeno zgradbo Dežjega doma, a mu sedaj neprestano grozi nevarnost deložitve. Opozoril je nato, kako ogromen interes ima naša država, kljub temu da je agrarna, na tem, da izkoristi in sama oblikuje naša zemeljska bogastva. Razvoj industrije dokazuje, kako važen in neobhodno potreben činitelj je tudi v naši državi. Nazorno dokazuje to naravni predmeti načema, ki se je v letih 1919 do 1929 dvignila od 2,240.000 ton na 5,650.000 ton

letno. Po letu 1929 je produkcija sicer padla, vendar sedaj zopet narašča. Glede rudarskih inženjerjev je poudaril, da jih je danes premalo (stagnacija je bila le v letih 1932–34) in žato s strani, da bi nastala kaka hiperprodukcija, ne more biti nobenega strahu.

Slušatelji rudarskega oddelka Štular je nato podal svoja opazovanja na tem oddelku. Vsak prikaz je bil kričeč dokaz po potrebi razširjenja prostorov, v katerih je rudarski oddelki. Pri tem je opozoril, da je SUZOR ponudil zagrebški univerzi pred nedavno 12 milijonov Din posojila za izpopolnitve univerze in naj bi to posojilo odplačevala v anuitetah država. SUZOR bi moral staviti tako ponudbo tudi ljubljanski univerzi, ker se v SUZOR-u zbira tudi slovenski denar.

Univ. prof. ing. Cyril Žnidarič je prikazal nato gospodarski pomen hidrotehničnega laboratorija, v katerih je hidrotihični oddelek. Pri tem je opozoril, da je SUZOR ponudil zagrebški univerzi pred nedavno 12 milijonov Din posojila za izpopolnitve univerze in naj bi to posojilo odplačevala v anuitetah država. SUZOR bi moral staviti tako ponudbo tudi ljubljanski univerzi, ker se v SUZOR-u zbira tudi slovenski denar.

Univ. prof. ing. Žnidarič je prikazal nato gospodarski pomen hidrotehničnega laboratorija, v katerih je hidrotihični oddelek. Pri tem je opozoril, da je SUZOR ponudil zagrebški univerzi pred nedavno 12 milijonov Din posojila za izpopolnitve univerze in naj bi to posojilo odplačevala v anuitetah država. SUZOR bi moral staviti tako ponudbo tudi ljubljanski univerzi, ker se v SUZOR-u zbira tudi slovenski denar.

Sramotna dejstva govor

Nato je govoril docent g. dr. Matko o temi: »Ali je opravičena slovenska zahteva po izpopolnitvi univerze v Ljubljani?« V Ljubljani obstaja že od leta 1919 univerza s 5 fakultetami — je dejal g. dr. Matko. Od teh fakultet je poleg tehnične najbolj zapostavljena tudi medicinska. Ta fakulteta, ki je bila iz znane slovenske skromnosti že kot nepopolna ustanovljena, ima še sedaj po 18 letih samo prve štiri semestre. Še več: nima niti poslopja niti števila institutov, ki bi ustrezali modernim zahtevam te ustanove. Samo na ta način je mogoče razumeti sramotno dejstvo, da neka zunanjina, velika univerza v inozemstvu sploh ne priznava prvega rigorosa, ki se doseže na ljubljanski medicinski fakulteti. Nič manj ni ponujoče dejstvo, da še danes stoji nedograjena predavalnica anatomskega instituta in da se lekom 10 let v preko 10 milijardnih letnih proračunih ni moglo najti 150 tisoč Din, ki so potrebni za končno adaptacijo teh važnih učnih prostorov. Zato morajo medicinci poslušati predavanja neposredno v sečirni poleg marmičev, ki umirajo včas na zelo nevarnih kužnih bolezni. Slovenija predstavlja po svojem kulturnem obeležju, po svoji gospodarski in socialni struktu tako važen del države, da zasluži moderno univerzo v vsemi fakultetami. Slovenija potrebuje to ustanovo predvsem radi tega, ker leži na križišču dveh velikih neslovenskih in v mnogčem se križajočih kultur. Slovenija mora zadržati brezpojno tudi še v bodoče posredniško mesto v jugoslovenskem življu med germanskim in normanskim kulturo. Biti pa mora tudi privlačno medicinsko zarišča za vse rojake izven meja naše države, ki iščejo duhovne poglobitve le v našem narodnem jeziku in v naši kulturi. Kakor je v Sloveniji potrebljena moderna zgradba za tehnično fakulteto, tako je bistvene važnosti za zdravje in uspešen razvoj Slovenije medicinska fakulteta. Medicinska fakulteta bi ne more mogli dogniti le zdravstveno stanje širokih plasti, marveč ima nalogo, da poglobi izobraževanje medicincev ter skrbti za dober medicinski naraščaj. Tako bi imela ta fakulteta nadvise hvaljeno toršč, predvsem pri raziskovanju naših bolezni. Posebno moramo upoštevati, da sta Srbi in Hrvatski pretežno agrarni pokrajini in se radi tega naloge njunih fakultet drugačne, kakor bi bile naloge medicinske fakultete v Sloveniji, ki je mešano agrarno in industrijsko s svojevrstnim socialnim obeležjem.«

Slišijo se danes ugovori, ki so že več ali manj osamljeni, da je nameč medicinska fakulteta v Ljubljani odveč, češ da nimamo medicinske termilogije in da smo številno in gospodarsko prešibki za popolno medicinsko fakulteto. Toda: Slovenski jezik je dovolj razvit, bogat in prožen, da v njem lahko izražamo vse pojme in strokovna razglabljanja. Tudi gospodarsko je naš narod očitno dovolj krepak, ker je polnih 18 let znatno prispeval k sanaciji pasivnih krajev, no da bi sam pri tem občutneje oslabel. Skravnji čas je, da prične slovenski narod s svojim, z žilji pridobljenim delanjem skrbeti za svoje kulturne, socialne in gospodarske potrebe.

Nadaljnji ugovor, da imamo premalo strokovno izvezbanih moči za popolno fakulteto, ravno tako ne drži. Slovenci smo v vseh panogah medicinske vede že toliko napredovali, da bi tudi to kočljivo vprašanje resili brez sramote za znanstveni svet in ugled slovenske medicinske fakultete. Vsekakor pa na način, ki bo v dostojno pričo slovenske solidnosti in temeljnosti.

Kar se slednji tiče maloštevilnosti, moram jasno pribiti — je dejal g. dr. Matko —, da se kulturne potrebe nobenega naroda ne smej meriti po številčni moči, marveč po stopnji kulture in civilizacije, na kateri se narod nahaja. Če nas je smatrala že Napoleonova Francija za kulturno toliko razviti narod, da nam je že pred 125 leti brez vsake naše prošnje in brez neštetej apelov ustanovila v Ljubljani, ki takrat ni bila kulturno in gospodarsko središče Slovenije, ampak zares »Dolga vas«, medicinsko fakulteto, je tembolj opravljena današnja zahteva vsega slovenskega naroda po izpopolnitvi slovenske medicinske fakultete v slovenski prestonici.

Docent dr. Matko je nato poudaril, da ima ljubljanska medicinska fakulteta priznane štiri semestre. To štivo je po dosedanjem načrtu bilo nedavno razširjeno na naši univerzi na pet semestrov. Po novi uredbi pa, ki je pravkar izšla, je postal ta ukrep profesorskega kolegija brezpredmeten in ima Ljubljana po novem učnem načrtu zopet štiri semestre, kar pomeni občutno izgubo vsega obzajevanja vredno nazadovanje v razvoju naše univerze in naše kulture.

Naše zahteve

G. dr. Matko je apeliral, naj se vsa slovenska javnost zedinji v sledenih zahtevah:

da se z zakonom zajamči Ljubljani kot priorednu kulturnemu in gospodarskemu središču Slovenije popolna medicinska fakulteta,

da se postopoma izvrši izpopolnitve od štirih semestrov na vse semestre, ki so potrebni vsaki fakulteti,

da se že v finančnem zakonu 1937-38 vnesne spremembu čl. 51. zak. o univerzah, ki določa za medicinsko fakulteto v Ljubljani le štiri semestre — in sicer v tem smislu, da se do zgraditve kli-

nične bolnišnice v Ljubljani že v tem proračunu zagotovi naši medicinski fakulteti peti in šesti semester.

V tem smislu je apeliral na vse poklicane, posebno na ministre, senatorje in poslanke, da se pridružijo prizadevanjem vse Slovenije za popolno slovensko univerzo.

Governik je nato poudaril še interes medicincov na popolni tehnični fakulteti. Za svoja temeljita izvajanja je žel vsespolno in burno odobranje.

Belgrad : Zagreb : Ljubljana

Cand. ing. Muha Gašper je nato podal primerjavo državnih dotacij, ki jih uživajo vse tri univerze, ter je med drugim dejal: Zidava univerzitetni objekt v Ljubljani in v Belgradu nam predenje velike razlike in še to ker je vzrok v tem, da je pri nas zidal univerzitetna poslopja privatni kapital in jih poklanjam univerzi, v Belgradu pa država, kakor to kaže razpredelnica državnih dajatev iz področja ministrov prosteve po poglavju »Izdeleni izdatki, ki gredo izključno za zidavo poslopji.«

Na primer za proračunsko leto 1926-27 je dobila belgrajska univerza 23 milijonov, zagrebška univerza 12 milijonov 110 tisoč, ljubljanska univerza 2.459.801 Din; za leto 1933-34 belgrajska univerza 3.378.500, zagrebška 425.000 in ljubljanska nič. Ali če pogledamo, koliko so doble posamezne univerze od leta 1919 do 1934, vidimo, da je dobila belgrajska 121.481.000 Din, zagrebška 57.374.870 Din in ljubljanska 10.759.801 Din. Vidimo, da so izredni izdatki iz državnih proračunov, ki gredo za investicije novih zgradb, zelo nesporazumno porazdeljeni med posamezne univerze. Skupno so znašali 189.565.671 Din. Če pogledamo, koliko od teh skupnih izdatkov je precentualno odpadlo na posamezno od teh treh univerz v državi, vidimo, da je prejela Ljubljana 9%, Zagreb 30%, Belgrad 61%.

Ako primerjamo še stvarne izdatke, to je za oskrbo seminarjev in institutov, dalje za najemnine, upravo in potne stroške, ki jih izda država za vse tri univerze, vidimo, da so doble od leta 1919 do 1935 belgrajska univerza 128.704.591 Din,

zagrebška 105.785.071 Din, ljubljanska 22.822.779 dinarjev. Kot pri izrednih kreditih, kažejo tudi te številke stvarnih izdatkov za univerzo veliko nesporazimerje v višini državnih dotacij belgrajske in zagrebške na eni in ljubljanske univerzi na drugi strani. Tudi še se upošteva večje število slušateljstva in zato univno večje režijske stroške belgrajske in zagrebške univerze, so bile dotacije za Ljubljano prenizje. To tem bolj, ker je bilo treba v prvih petnajstih letih od ustanovitve univerze na novo opremiti institut in knjižnico, ki sta jih imela Belgrad in Zagreb še izpred vojne, medtem ko so bili na ostalih univerzah potreben le stroški za vzdrževanje, bi moral. Ljubljana značne vseotele investirati.

Zanimiva je statistika o izrednih kreditih, ki sta jih dobili tehnični fakulteti v Belgradu in v Ljubljani, od 1919–1935, in sicer: ljubljanska tehnična

Kulturni koledar

Karel Melzer

27. jan. 1814 se je rodil v Ljubljani urednik in žolnik Karel Melzer. Bil je sin kirurga in profesorja Antona Melzera. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani. (V 5 in 6. razredu mu je bil učitelj Čop.) Najprej je dovršil bogoslovje v Ljubljani, potem pa še pravo v Gradcu. Potem je bil nekaj časa skriptor v ljubljanski licejski knjižnici, ker pa je bil 1851 dodeljen za suplent na ljubljansko gimnazijo, je naredil izpit iz zgodovine in zemljepisja, ter postal let. 1855 redni profesor. Kot profesor je budi mladini slovensko zavest posebno ob spominu slovenskih velikanov Čopa in Prešernova, katera je osebno poznal. Poskušal se je tudi literarno in prevedel v nemščino Prešernov sonet Memento mori. V Carniolji je napisal dva politična članka: Die Gegenwart und unsere Zukunft in Ein Wort für den Frieden und die Versöhnung. Z letom 1851 je prevezel uredništvo Ljubljanskega časnika, da bo list izpolnil celega srca Avstrijancev in kakor takšen posebno Slovencev. V tem duhu je napisal več člankov: Katoliška vera trdnja opora vsake države. Vendar pa je Ljubljanski časnik kmalu omagal. — Melzer je napisal topel članek tudi o Matiji Čopu. — Jezikovno in stilno je pisal zelo dobro slovenščino, kar so mu sodobniki ocenili.

Ljubljana danes

Koledar

Danes, sreda, 27. januarja: Ivan Zlat. Cetrtek, 28. januarja: Dragomir.

Nočno službo imajo lekarne: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; mr. Ramor, Miklošičeva cesta 20 in mr. Gartus, Moste.

Drama: »Kadar se utrga oblak«. Red A. Opera: »Navjhanka«. Red Sreda.

Kino Union: »Burgtheater«.

Kino Sloga: »Jaz in ti«.

Kino Matica: »Revola na brodu Bounty«.

* K I N O *
TEL 22-21 UNION

Willy Forstova umetnina
Burgtheater
Werner Krauss, Horthense Raky, Willy Eichberger, Olga cenova, Hans Moser

TEL 27-30 SLOGA Vesela dunajska komedija

Jaz in ti
Friedl Szapa, Felix Bressart, Otto Wallburg.

TEL 21-24 MATICA Gigantski vefilm! Danes poslednjic!

Revola na brodu Bounty Charles Langton, Clark Gable, Franchot Tone
Predstave zaradi dolžine tega filma ob 16, 18-30 in 21-15 ur!

Predstave v drugih kinih razen Matica ob 16, 19-15 in 21-15 ur!

V četrtek, dne 28. januarja bo peto predavanje iz ciklusa predavanj Zarje, Savice in Danice. Predava g. Ivan Avesenec o problemu tujega kapitala v našem narodnem gospodarstvu. Po predavanju debata. Za društvene člane udeležba dolžnost; gg. starešine in vse, ki se za to zanimajo, vladljuno vam.

Rezervirani častnike opozarjam, da se zglaže v družbeni pisarni podpisane podobrila v Kazini, II. nadstropje med uradnimi urami danes ali v petek od pol 16 do pol 19, ako si žele nabaviti žezenško legitimacijo.

Od 1. februarja t. l. daje se bodo zbrane prijava za žezenško legitimacijo oddaljene Vojnemu okrožju mesečno samo enkrat in sicer konec vsakega meseca.

V interesu vsakega je, da legitimacija naroci pravčeno in ne šele v zadnjem trenutku. — Udrženje rezervnih častnikov v Ljubljani.

Notra francoskega dvorana — Ljudski oder vprizor dne 1. februarja ob 8 zvečer in 2 februarja ob 5 pojedino. Dietzenchmidtovo veseljstvo tega sveta v treh dejanjih: »Kristof«. Predprodaja vstopnic je v Nabavni zadrugi v francoski pasasti.

Prosvetno društvo Trnovo priredi dravi ob 8 XI. redni prosvetni večer v društveni dvorani Karunova ulica 14, na katerem bi imel zanimivo sklopito predavanje: O Hitlerjevi osebnosti in njegovem vojnem. prof. dr. Karol Capuder. Vabilo vse člane in prijatelje, da se prosvetnega večera udeleže v obilnem stenu. — Odbor.

Ljubljansko gledališče

D R A M A

Začetek ob osmih

Sreda, 27. januarja: »Kadar se utrga oblak«. Red A.

Cetrtek, 28. januarja: »Korajža velja«. Izven. Cene od 20 Din navzdol.

Petak, 29. januarja ob 15: »Konjeniška patrola«.

Dijaska predstava. Cene od 5 do 14 Din.

Sobota, 30. januarja: »Kvadratura krog«. Izven. Cene od 26 Din navzdol.

Nedelja, 31. januarja ob 15: »Repoštev«. Mladinska predstava. Cene od 20 Din navzdol. — Ob 20:

»Na ledeni plošči«. Izven. Cene od 20 Din navzdol.

O P E R A

Začetek ob osmih

Sreda, 27. januarja: »Navjhanka«. Red Sreda.

Cetrtek, 28. januarja: »Cavalleria rusticana«. Glumci. Red Cetrtek.

Petak, 29. januarja: Zaprt.

Sobota, 30. januarja: »Hofmannove pripovedke«. Red B.

Drama

V sredo bodo odigrali Zigonovo drama »Kadar se utrga oblak« za red A. V delu so zapošleni ga. Marija Vera, gg. Levar Gregorin, Fotokar, Skrbnišek Jerman, vlogo Lenke igra tokrat mesto obolele gdene Boltarjeve ga. Mira Danilova. Delo je režiral Ciril Debevec.

Opozorjam na dijasko predstavo Langerjeve

vojne drame »Konjeniška patrola«, ki se bo vršila

v petek ob 15 po cenah od 5 do 14 Din. To bo

poslednja vprizoritev te igre v tej sezoni.

Naročajte in širite

Slovenski dom!

Ljubljanci ne pijo šampanja!

Ljubljana, 27. januarja.

Pri velikih narodnih veselicah v Ljubljani še v starodavnih dobrih časih so prireditelji postavljali velike, lepo v narodnih barvah okrašene šampanjske pavilone, kjer so stregle brhke in vitke narodne dame. Okoli njih so se vrteli petični rođoljubi, pravke in veljaki. In penil se je tuji šampanjec, francoski ali pa renški. Steklencice so pokale in v velikih posodah ledu se je hladila pena, tudi za takrat draga pijača. Studentovske stare — bajte, kadar so dvignile kak večji denar, so vabile bruce včasih na »šlampus«. V predvojnih letih je Ljubljana mnogo več potrošila za to »penino«, kakor imenuje sedaj tarifa za občinsko trošarino vsa tuzemska in domača šampanjska vina, na katera je sedaj naložena dosti visoka trošarino, namreč za sedem desetin litra v steklenici tujega šampanjca 30 Din, za domačega pa 15 Din. Uvoz šampanjskih vin znatno pada. Tudi konzum pada. Vzrok? Visoka carina, visoka trošarina in rod radodarnih šampanjskih kavalirjev, ki so metalni debar, izumira od leta do leta v dobi resnih duševnih in materialnih borb.

Ljubljana je v preteklem letu uvozila iz Francije v Porejne 232 steklenic šampanjca in inozemskih vin, ki se penijo. Uvoz pada, kar kažejo podatki za prejšnja leta. Predlanskim je bilo uvoženih 2269 steklenic šampanjca, v letu 1934 pa

3239 steklenic, ki vsebujejo do 7 desetink litra. Ta pojaz mnogi različno tolmacijo. Hudomušne pravijo, da pride čez mejo mnogo šampanja vtihotapljenega. Za to stroko vtihotapljenja so baje lukuzni avtomobili prikladni. Verjetno je, da tihotapljenje to penečo pijačo v večji množini, kar se jasno izplača, ter poblažejo tihotapljenje lepe in mastne dobičke. Saj so pred leti v lukuznem avtomobilu vtihotapljeni celo morske ribe iz Trsta! Torej cvete mogočno tihotapljenje šampanjca?

Včet je Ljubljana popila šampanjca domačega izvora, zlasti znamke »Clothar Bouvier«, ki je tudi odprt v cenejši. V letu 1936 so Ljubljanci ob velikih slovesnostih in prireditvah popili 1522 steklenic domačega šampanjca, v predlanskem letu pa 935 steklenic. Torej znaten napredek na polju producije domačih šampanjcev! Treba pa je omeniti, da poprej niso pri občinski trošarini delali take razlike med domačim in tuji mizdelkom. Računajo, da je Ljubljana lani izmetala za šampanjska vina okoli 700.000 Din. Skozi grlo pa je Ljubljana lani pognala vsega 89.723.794 Din za razne alkoholne pijače. Podrobnejšo statistiko pa so že jutranji listi objavili. V razgovoru o šampanjcu je pripomnil neki gospod Šaljivo: »Kaj? Ljubljanci ne pijo šampanjca, raje darmatinca! Mnogi namreč mesto sliša izgojarjajo pri besedi »dalmatinec« rezljajoči »re«.

Proč s „skijanjem“!

Ljubljana, 27. jan.

Nesporo je dokazano, da se je pri nas razvilo smučanje populoma samoniklo, brez tujega vpliva (na Blokah). To nam dokazuje med drugimi tudi naš domači izraz — smučanje. Vsi narodi, kjer se smučanje ni razvilo samoniklo, so prevzeli od severjakov obenem s športom samim tudi naziv. Le Čehi in Poljaki so prevzeli od Rusov slovenske »slizi«, ker so prevzeli od Rusov tudi šport sam in se je — kakor znano — tudi v Rusiji razvil ta šport samoniklo.

Izven vsakega dvoma je, da so Hrvati in Srbi prevzeli smučanje od nas Slovencev. Zanimivo pa je, da niso prevzeli takoj tujega izraza: preuzele so ga — vendar ne mnogo uporabljali. Mesto našega pa so vzel izraz od Nemcev, kamor je prišel s severa. Je v tem dokaz neke »hohstaplerije«, ker so hoteli prvi hrvaški mestni smučarji že s samim tujim imenom doma paradiратi, češ da so prinesli domov ta šport iz inozemstva in da je radi tega ta šport bolj — gospodski. Sele če nekaj let so se pojavili med Srbovratni treznejši športniki, ki so uvideli, kako neumestno je izposajevanje naziva za smučarski šport od tujih narodov, ko imamo vendar populoma pristren domač izraz. In — če so prevzeli iz Slovenije to športno panogo,

naj prevzamejo iz Slovenije še naziv. Po zaslugi teh treznejših krogov se je začel udomačevati med Srbovratni — naziv »smučanje«. Ta izraz tudi že labko zasledimo v vseh vodilnih listih Zagreba in Belgrada. Le en zagrebški list je še — ima celo naslov, da je športski — ki stalno in trdovratno sili na dan s »skijanjem«. Upajmo pa, da bo kmalu tudi ta list spoznal, da je pri nas bolj umestno »smučanje«.

Dolžnost slehernega slovenskega smučarja ni bila, da povsod, posebno pa zunaj na terenu preganja tujko in uveljavlja način domači naziv. Saj v nazivu zgovoren dokaz način smučarske preteklosti, na katero sm v športnem svetu lahko ponosi. Ne sicer res, da se tudi Hrvati in Srbi že v velikem številu tudi zunaj na terenu poslužujejo našega domačega izraza, vendar je med njimi še mnogo takih, ki jim je tuj izraz ljubši in bolj — »nobel«. To so predvsem tisti, ki tudi smučanje gojijo ne radi smučanja, marveč zato, ker hočejo biti moderni in ki so našli zimskošportnim centrom le v dekoraciji. Radi njih samih nam morebiti sicer vseeno, kako to panogo športa nazivajo, vendar moramo forsirati domač izraz predvsem radi tujcev, da vidijo v našem izrazu tudi dokaz samoniklosti našega smučanja.

Promet na belgrajski postaji

Belgrad, 27. jan. AA. Po uradnih statističnih podatkih o gibanju potnikov in blaga in o dohodkih leta 1936 spada belgrajška postaja v vrsto železniških postaj z največjim prometom v naši državi. Po teh podatkih se je lani odprenilo iz mesta vsega skup 1.339.426 potnikov. Ce vpoštevamo, da se je najmanj potnikov prepeljal februarja (82.227), največ pa avgusta (120.594), se vidi, da se je preteklo leto povprečno odpeljalo na mesec okoli 105.910 potnikov z belgrajško postajo. Potnikov voznih listov so izdali preteklo leto vsega skup 1.224.086, od tega pride na listek 1. razreda 910, 2. razreda 78.895 in 3. razreda 1.144.731. Potnikov voznih listov se je prodalo 411.279.

Lani se je odprenilo iz Belgrada zasebna trgovska blaga vsega skup 63.086 ton, od tega 133 ton eksprešnega blaga, 1580 ton brzovoznega in 61.373 ton počasnovoznega blaga.

Preko železniških postaj v Belgradu je prišlo vsega skup 357.741 ton blaga, od tega pride na eksprešno blago 427 ton in na počasnovoznino in drugo blago 357.314 ton.

Pri okencih železniških postaj v Belgradu se je preteklo leto plačalo na račun potniškega prometa vsega skup 46.218.212.75 Din, in sicer 45.706.906.25 Din v našem denarju in 446.306 Din v tujih valutah.

Celotni potniško-tovorni promet belgrajške postaje je opravljalo 127 vsakodnevnih vlakov, med njimi 20 brzih, 39 potniških, 56 lokalnih, 8 mesnih in 14 tovornih. Tu ni vstavljen 27 vlakov postaje Belgrad-Donava, ki služi prometu potnikov in blaga s Pančevim in Vrskom, prav tako niso vračani mnogo goščevalni tovorni vlaki sever-jug in obratno, ki vozijo po direktni progi Zemun-Topčider, kar je belgrajško postajo znatno razbremnilo. Prav tako niso vstavljeni podatki o številu potnikov, izdanih listkov in vseini dohodkov, ki jih je odpremil ali izterjal »Putnik« v Belgradu.

Kmečka zveza v Slov. goricah

Sv. Ana v Slov. goricah, 26. jan. Po vrnitvi kmečke stanovske organizacije, Kmečke zveze, je naš slovenjegorski kmet dobil že nekaj zadoščanja. Organizacija Kmečke zveze je poveod izvedena in delo se najlepše razvija v pred kmetu. V okraju Sv. Lenart v Slov. goricah je ustanovljena Kmečka zveza v župnijah: Sv. Anton, Sv. Lenart, Sv. Benedikt, Sv. Ana, Sv. Trojica, Sv. Barbara in Sv. Jurij, pri Mariji Snežni pa se ravno kar ustanavlja.

Z tak razmah Kmečke zveze v Slov. goricah ima velike zasluge predsednik okrajne Kmečke zveze in župan občine Sv. Ana kmet Jože Spindler. Okrajni odbor Kmečke zveze pa je v kratki dobi razmirev v kmetijstvu zelo izboljšal in dal našemu kmetu več strokovne izobrazbe v vseh panogah kmetijstva. Kmečka zveza prireja ob nedeljah v zadnjem času po vseh župnijah tega okraja kmečko-strokovne gospodarske tečajev, ki nudijo našemu kmetu najpotrebcnejše za sedanji čas, ko je treba najti izhod iz one gospodarske stiske, v katero je padel posebno kmečki stan. Udeležba na doslej prirejenih tečajih po župnijah je bila povsod velika, kar kaže, da se kmečki stan resno zanimal za dve gospodarstva in za stanovska vprašanja. O kmečko-stanovskem gibanju predavata člani glavnega odbora kmečke zveze gg. Sket in Spindler, strokovno izobrazbo pa nudijo profesor sadarske in vinarske šole iz Maribora in gg. kmetijski referenti okrajnih načelnstev. O kmečki zvezi govorijo g. sodnik Atšek in Sv. Lenart v Slov. goricah. Posebno zanimivost pa vzbujajo predavajo na strokovni svinjereji, ki jih ima g. Šoršee ob Sv. Lenartu.

Usoda prvih junakov ruske revolucije

Prav te dni teče v Moskvi razprava proti skupini znanih komunističnih prvakov in revolucionarnih junakov, proti Radeku, Sokolnikovu, Pjatakovu in tovaršem. Vsem je še v spominu proces, ki je bil prav pred istim sodiščem meseca avgusta lani in se je končal z ustrelitvijo prvih in glavnih sodelavev Lenin. Takrat so padli pod kroglastimi Zinovjev, Kamenjev in drugi. 15 jih je bilo. Stalin se je odresel svojih tekmecev in nasprotnikov na krvav način, pomedel je z njimi odločno in korenito, kakor se more zgoditi le v državi skrajne tiranije in vlade enega človeka. V obljubljenem raju se je vse to zgodilo. Prav enaka slika se ponavlja danes, kakor se bo v vsem enaka ponovila tudi prihodnji dan, ko bodo počele puške in se bodo pod strelji umaknili iz sveta še ostali prvaki komunistične stranke, ki so v najtežjih dneh služili z ognjem in mečem, z dušo in telesom revolucionarni ideji in Sovjetski Rusiji.

Komedija se ponavlja

Prednjši proces je potekel tako, da so vsi obtoženci endnu prisnali svojo krivdo, tako, kakor jo jim je očitala obtožnica. Skrivenost tega prisnjanja ni prisla v svet, ohranili pa so jo zidovi zloglasne ječe GPU Jubljanka. Tam so bili obsojeni ustreljeni. Svet ni zvedel, kako so mučitelji pripravili obtoženje do prisnjanja obtožb, niti ni zvedel, kako so umirili prvaki komunistične stranke. Stalinu 15 smrti ni bilo dovolj, incenarij je moral še drugo dejanje te strašne komedije, da bo spravil s sveta še ostale tekmece in ljudi, ki mu niso hoteli slediti na vsak korak. Svet prisluškuje tej razpravi in ve, da bodo vsi obtoženci obsojeni na smrt in ustreljeni.

Karel Radek-Sobelsohn

Najzanimivejša osebnost, ki stoji med obtoženci v tem procesu, je nedvomno Žid Karl Radek. V najtežjih časih je stopil v vrste boljševikov in jim je služil z vsemi silami svojega duha. Bil je zagrizen agitator tiste svetovne revolucije, ki se je zarotila proti vsakemu redu, družabnemu in državnemu. Bil je že po svojem rodu in naravi provokater in prekučuh. Boril se je vse svoje življenje za nauk, ki je sejal le sovraščvo in kri, da bo tudi sam poginil v krvi od tistih ljudi, s katerimi je navezal svojo usodo. Usoda je Radeka postavila na glavo. Med prvimi je bil, ki se je pridružil Lenini, bil je tisti, ki je takoj po izbruhu revolucije stavil vse svoje sile v organizacijo nove sovjetske države in znal ves tuji svet in vso diplomacijo prepričevati prav o nasprotnem, kakor pa se je v krvavih dneh resnično vršilo v Rusiji.

zacio nove sovjetske države in znal ves tuji svet in vso diplomacijo prepričevati prav o nasprotnem, kakor pa se je v krvavih dneh resnično vršilo v Rusiji.

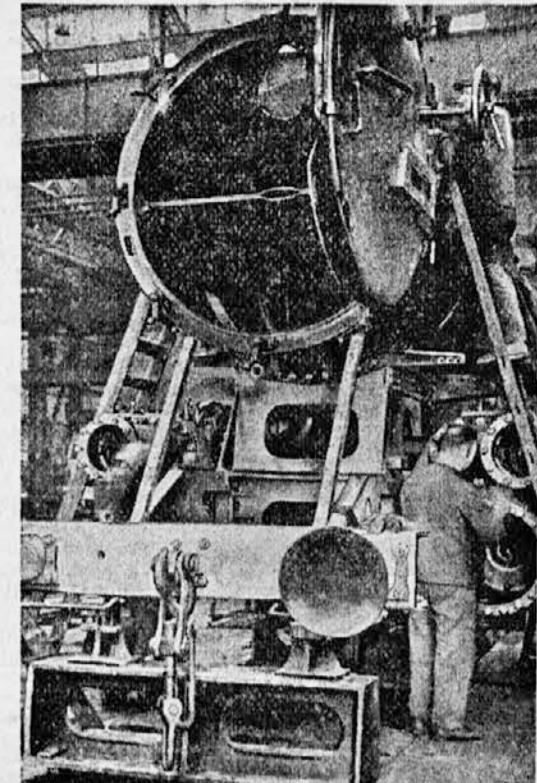
Poneverbe žida Sobelsohna

Po rodu je Radek Žid. Pisal se je Sobelsohn. Rodil se je v Galiciji. Ze v tani mladosti se je posvetil politiki ter se že takoj v začetku prerinil med prvake socialno demokratske stranke. Bil je tudi eden tistih, ki so v tej stranki izvali razpor in povzročili, da se je eno krilo nagnilo v skrajnost. L. 1905. pa so bile v stranki odkrite neke denarne poneverbe. Vodstvo stranke je v Radeku odkrilo tatu in ga zaradi tega izključilo iz svoje srede. Od tega časa dalje Radek ni bil član nobene stranke ter se je posvetil le pisjanju in študiju. Pisati je začel članke v razne levicarske časopise ter se kot skrajni cincik začel podpisovati z novim imenom K. Radek. (V češkem jeziku pomeni >kradek< — tat.) Toda že leta 1908. je spet stopil aktivno v politiko. Pojavil se je v Nemčiji, kjer ga je sprejela v svoje vrste socialno demokratsko stranko. Pripadla mu je spet važna naloga. Prišel je tudi v uredništvo socialno demokratskega časopisa >Bürgerzeitung<, zraven pa je pisal tudi v glasilu stranke >Neue Zeit<. Do svetovne vojne je Radek za ta časopis napisal okrog petdeset uvodnikov. Toda tudi v tej stranki ga je doletela enaka usoda kakor v Galiciji. Bil je prevelik priatelj tujega denarja ter ga je zato vodstvo stranke l. 1912. izključilo.

vstaja spartakistov l. 1919. zatira, je prišel tudi Radek v roke pravice in v zapor. Toda imel je veliko prijateljev tudi med nasprotniki revolucije, ki jo je uprizoril, in ti so mu pomagali, da je bil izpuščen in izgnan v Rusijo.

V nemilosti

Preizkušeni organizator je bil takoj spet v prvih vrstah med boljševiškimi prvaki. Posvetil se je spet organizaciji sovjetske diplomacije in še bolj časnikarstvu. Bil je glavni sovjetski časnikar in prav za prav službeni tolmač vseh odredib in potov, po katerih je hodila nova Rusija. Njegovi članki v glavnih sovjetskih časopisih so bili vedno izraz vladajoče struje. Toda smrt Lenina je bila tudi njemu v kvar. Kmalu se je proti Radeku pojavilo nezaupanje med vodilnimi boljševiškimi veljakimi. Svet ni vedel zakaj, vendar pa se je opazilo, da Radek že l. 1924. na 13. strankinem kongresu ni bil več izvoljen za člena Politbiroja. Še tri leta so mu pustili, da je vodil >orientalsko univerzoc<, v kateri so vzgajali komunistične agitatorje za Kitajsko, ko ga je končno kot pripadnika tako imenovane opozicije skupine doletela usoda, da so ga pognali iz vrst komunistične stranke. Radeka je taka odsoba hudo prizadela. Sklenil je pobegniti iz Rusije. Skoraj bi se mu bilo to posrečilo, da ga ni prav na poljski meji prijel Čaka in ga zaprla. Stalin je svojega protivnika zaenkrat pomilostil in ga poslal le v programstvo v Ural. Tu pa Radek ni našel drugega izhoda, kakor da je napisal svoj >konfiteor<, pri-

Tako nastaja lokomotiva.

kove karijere konec. Stalin ga je dal aretirati in poslati v ječo. Pribranjeno mu je bilo, da bi ga Stalin z ostalimi vred že takrat poslal pred puško, vendar pa je ostal v ječi. Zavedel se je, da si je za zmeron zapravil Stalinovo zaupanje in da ga bo to stalo življenje. Večše je GPU zrala splesti mrežo okrog njega in ostalih >zaročnikov<, ki stoje te dni pred revolucionarnim tribunalom. Vse je šlo tako, kakor je to hotela Stalinova okolina. In Radek je moral kot eden glavnih obtožencev na zatočenje klop.

Nekdaj tako slavljen revolucionar je padel v nemilost pri diktatorju Stalini. Boljševiki so ga postavili v seznam največjih izdajalcev in protorevolucionarjev, med zaveznike Trockega in zaročnik, ki ne smejijo niti ne morejo pričakovati nobenega usmiljenja. Za ves ostali svet pa je Radek to, kar je bil v predvojnem času in za kar je bil dvakrat izključen iz socialno demokratske stranke. Obenem pa spomenik sistema, ki ne izbira nobenega sredstva za uničenje sedanjega reda in za uničenje struj, ki se v vsem ne skladoj z nazori vladajoče plasti. Ko bodo tudi vanj naperili puške, se bo ponovno razbila bajka o sovjetskem raju in svobodi.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Podrobni program ljubljanske in vseh evropskih postaj dobile v najboljšem in naicenjem ilustriranem tedniku >Radio Ljubljana<, ki stane mesечно samo 10 Din.

Sreda, 27. januarja, 12. Harmonisti, revelerji in drugi takci pevci (piščice). — 12.45 Vreme, poročila. — 13. Cas, spored, obvestila. — 13.15 Vesel opoldanski koncert (Radijski orkester). — 14 Vreme, borza. — 18 Mladinska ura; a) Pota moderne fizike (gosp. prof. Miroslav Adlesic); b) Ovitke za nevezane knjige in časopise (gosp. Miroslav Zor). — 18.40 Slov. gorski vodniki (gosp. prof. A. Mrak). — 19. Cas, vreme, spored, obvestila. — 19.30 Nacionalna ura; Mestniročni herojsko-episki ženski liki (Branko Mašič iz Zagreba). — 19.50 Sabovski kotiček — 20 Ura lahke glasbe; Pillišov duet harmonik. — 21 Iz Puccinijevih oper (Radijski orkester). — 21.45 Cas, vreme, poročila, spored. — 22 Esmerantska prireditve: Cankarjev večer, sodelujejo člani esperantskega kluba v Ljubljani, režira gosp. Lojze Potokar, član. Nar. gled. predava g. Jože Kožlevčar.

Drugi programi

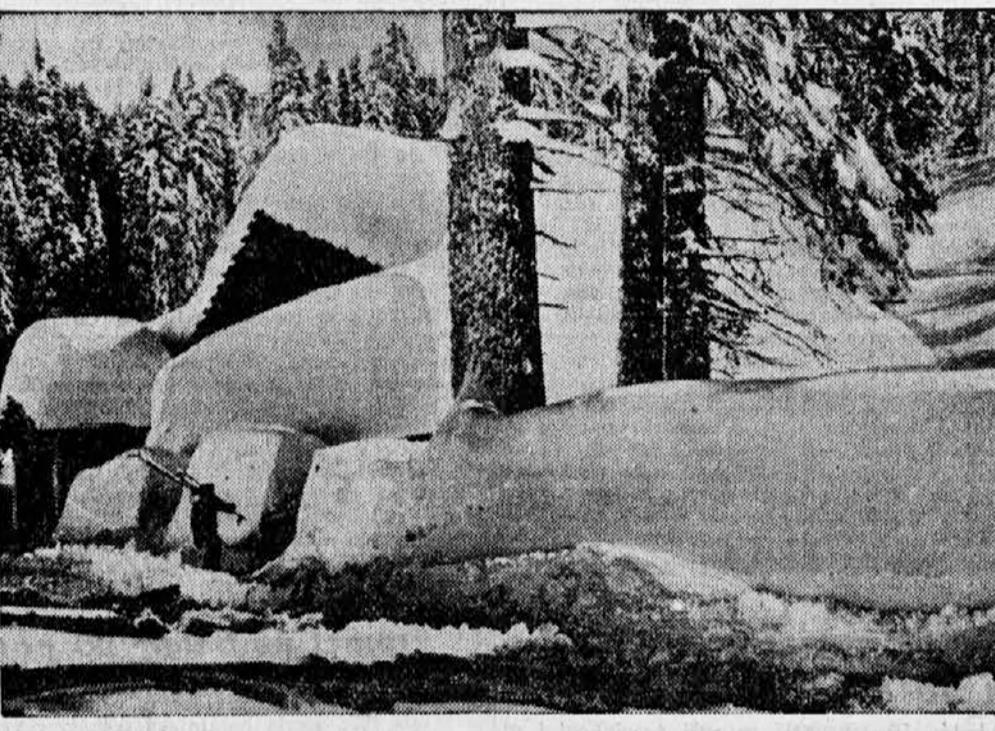
Sreda, 27. januarja, Belgrad: 19.50 Srbski večer — Zagreb: 20.00 Ljubljana — Dunaj: 21.00 Mozartov koncert — Budimpešta: 22.20 Orkester in violinista — Trst-Milan: 17.15 Komorni glasba — 21.00 Rossinijeva opera >Pepluk< — Rim-Bari: 20.40 Simfonični koncert — Praga: 19.20 Vojaška godba — 20.15 Orkestralni in solistični koncert — Varšava: 19.20 Poljske narodne — 21.00 Chopinove skladbe — Berlin-Frankfurt: 20.25 Mozartov koncert — Königsberg: 20.45 Plesna glasba — Bero-münster: 21.30 Zapadno-slovenska glasba.

Učitelj: Ako se za dvajset gostov rabita dve natakarji, koliko jih je potrebno za 55 gostov?

Jurček (gostilničarjev sin): Pet natakarjev in pa en pikolo, gospod učitelj.

Kakor je pri pravoslavnih navada, blagoslov pa triarji vsako leto, in sicer na ta način, da spusti v vodo ledjen križ, za katerim skočijo takoj plačači, da ga rešijo, preden se staja. (Slika zgoraj).

Sedaj je tudi pri nas začelo pošteno snežiti.

Radek v Švici

Prišla je svetovna vojna. Radeka ne najdemo na fronti in v prednjih vrstah, temveč med ubežniki, ki so se zbirali v Švici. Lenin je bil takrat voditelj gibanja, ki je vztrajno in zagrizeno privajal prekucijo v Rusijo in s silno vero pričakovalo zrele prilike. Radek je bil glavni pomagalec Leninov poleg Trockega. Z Leninom je izdeloval v pripravljanju načrte za rusko revolucijo.

Duša revolucije v Nemčiji

L. 1917. jsem je naklonilo zmago. Ruska revolucija je izbruhnila. Po težkih bojih, po rekah krv in stotisočih žrtv, ki so se zbirali v Švici. Lenin je bil takrat voditelj gibanja, ki je vztrajno in zagrizeno privajal prekucijo v Rusijo in s silno vero pričakovalo zrele prilike. Radek je bil glavni pomagalec Leninov poleg Trockega. Z Leninom je izdeloval v pripravljanju načrte za rusko revolucijo.

Radek v Švici

Prišla je svetovna vojna. Radeka ne najdemo na fronti in v prednjih vrstah, temveč med ubežniki, ki so se zbirali v Švici. Lenin je bil takrat voditelj gibanja, ki je vztrajno in zagrizeno privajal prekucijo v Rusijo in s silno vero pričakovalo zrele prilike. Radek je bil glavni pomagalec Leninov poleg Trockega. Z Leninom je izdeloval v pripravljanju načrte za rusko revolucijo.

zal svojo zmoto, se pokusal in zaprosil Stalina za milost. Bilo mu je ustrezeno ter se je že leta nato vrnil v Moskvo. Skoro vse časti in položaji, ki jih je imel pred svojim izgnanstvom, so mu bila vrnila. Spet se je znašel v uredništvu polslužbenega glasila sovjetov >Izvestija< kot zunanjem politični urednik. V tem delu se je Radek najbolje znašel. Pisal je uvodnike, ki so pomenili v sovjetski žurnalistiki vedno dogodek zase. Prav zaradi tega si je spet pridobil staro veljavlo, tudi Stalin je pozabil na njegove grehe. Radek se je ponovno pojavit med člani Politbiroja. Zdelo se je, da mu ta slava in ugled ostala do smrti. Ko je Radek praznoval petdesetletnico svojega življenja, mu je uredniški kolektiv napisal lep pozdrav, v katerem je bilo povdaren, da Radek ni bil samo velik mož v delu, temveč tudi velik mož značaja, ki je vsako svojo napako, ki jo je kdaj zagrešil, priznal in takoj popravil. Mož, ki se je znal vedno podrediti koristnim strankam in Sovjetski Rusiji.

Ugasla zvezda

To pa je bila zadnja svetla doba v življenju Karla Radeka. Ni minilo mnogo mesecev, ko je Radek spet padel v nemilost pri Stalini. Najprej je moral oditi iz uredništva >Izvestije<. Ko pa je lani avgusta proces proti >trockistom< razkrinal tudi Radeka kot simpatizerja in baje tudi kot soudneženca zarote proti Stalini, je bilo Rade-

»Zdi se mi, da se bolj zanima za nekatere panoge arhitekture.«

Mr. Johnson se je zagrizel v ta izraz in pomislil za trenotek. Bila je podoba, da je iskal zvezdo z neko stvarjo. Ogledal se je po sebi. Ko je zopet začel govoriti, je bil nekaj časa zazabljen.

»Hočem le povedati, da smo bili ves čas tik za petami vam in vašim prijateljem.«

Potem pa se je zopet zbral:

»Ce bi vas hoteli ubiti, bi to storili že v oni starci hiši, ki ima Haselhuhn v njej trgovino v starimi predmeti.«

»Kaj pa bi dosegli s tem?«, je vprašal Rist. »Amerikanec kakor ste vi, ne mori kar tako v bežni strasti. Pač pa, če vidi vsaj trenotno korist.«

»Res je. In ravno to je spoznal Brede s svojim praktičnim poslovnim duhom. On je popolnoma miren, in prav ima, da se ne razburja.«

»Vsaj za nekaj časa.«

Mr. Johnson je skomizgnil z rameni.

»Dokler ne boste pokaazali svojih kart,« je nadaljeval Rist.

»Zakaj pa govorite tako surov? Raje rabiš le posloven izraz: Brede čaka na pogodb... Dokazano je namreč, da bi mi lahko na vsak način izvršili svoje maščevalne načrte, če bi jih gojili. Kaj torej sledi iz dejstva, da jih nismo izvršili?«

»Da se maščevanje mora povezati z eno ali drugo ekonomsko koristjo, če hoče biti učinkovito. V tem se kaže pri nas amerikanski

vpliv. Priznam, da je prav prijetno človeku, ki naleti na tak vpliv. Je vsaj neke logike v njem. Vse drugo je nerazumljivo, sumljivo.«

»Ali ne morete potem najti kak drug nalog, ko že tako prijazno mislite? Morda tale, da hočemo zopet obnoviti medsebojno zaupanje.«

Rist je spustil monokel na vrvico.

»Kaj pomeni to, da vam je monokel padel na vrvico?« je vprašal mr. Johnson in se smešljil, ali s prostim očesom nemara bolje merite?«

Rist mu je pokazal svoji prazni roki.

»Dobro,« je nadaljeval Amerikanec, »tudi jaz nisem oborožen. Zakaj bi počenjala našilna dejanja. Ali nisva ravnokar dokazala, da hočeva oba mirnega pogovora?«

Zaupno se mu je približal.

»Imamo načrt, da si popolnoma pridobimo zaupanje generalnega ravnatelja Bredeja. Ali je pametno, da še kar naprej mislimo na oni mali dogodek v Kopenhagenu? Brede se hoče raztresti. Ali mu to ne bi moglo nuditi razvedrila, ki ga išče, ko bi se z nami sestal? To bi moglo nasiliti njegovo hrepenjenje po novih življenjskih oblikah in njegovo večjo žejo po kupčijah neprestano le po kupčijah.«

»V tem slučaju bi morali postati velik izdajalec,« je dejal Rist.

»Koga bi izdal?«

»Življenje, ki ste živel do zdaj.«

Mr. Johnson je vneto vzkliknil:

»Zakaj pa ne?« V naslonjaču se je nalonil nazaj in ponovil: »Zakaj pa ne?«

Sven Elvestad: 58

Zlodej se dolgočasi

</div